

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2019, declarat de inculpata

Railean Valentina XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.03.2018 – 11.03.2019,
instanța de apel: 05.04.2019 – 05.09.2019,
instanța de recurs: 07.11.2019 – 24.12.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 11 martie 2019, Railean Valentina a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța a constatat că inculpata Railean V. se învinuiește că la 26 noiembrie 2017, în jurul orei 18.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, lângă poarta lui Temciuc A., unde se afla și Negrei N., acționând în scop de răzbunare,

din motivul relațiilor ostile apărute intenționat, a îmbrâncit-o pe ultima, în rezultatul cărui fapt Negrei N. a căzut jos, fiindu-i cauzate vătămări corporale sub formă de fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, iar în baza acestui criteriu, se califică ca vătămări medii.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Instanța a reținut că inculpata a pledat nevinovată.

Totodată, potrivit declarațiilor celorlalți participanți la proces, în coroborare cu restul probelor administrate, se atestă că *fapta incriminată inculpatei nu s-a confirmat*.

Ori, din declarațiile inculpatei, susținute prin declarațiile martorilor oculari Vasilița M., Temciuc A. și Malai V. *nu a fost stabilit că inculpata ar fi îmbrâncit partea vătămată sau că i-ar fi aplicat acesteia careva lovituri*.

Deci, acuzarea *nu a demonstrat existența faptei infracționale* incriminate inculpatei de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal.

Astfel, *faptul de vătămare intenționată medie a integrității corporale în privința părții vătămate de către inculpată nu s-a dovedit* în cadrul examinării cauzei prin probe exacte, *nefiind stabilită existența faptei în realitate, învinuirea nefiind confirmată prin probe* incontestabile, nefiind demonstrată existența infracțiunii incriminate inculpatei.

3. Procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Ruslan Cazacu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 152 alin. (1), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu încasarea din contul acesteia în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond a adoptat o hotărâre ilegală, contrară legii, bazată pe concluzii pripite, fără a da o apreciere multiaspectuală și obiectivă probelor și materialelor cauzei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2019, apelul au fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Railean Valentina a fost condamnată în baza art. 157 Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Instanța de apel a constatat că inculpata Railean V., la 26 noiembrie 2017, în jurul orei 18.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, lângă poarta lui Temciuc A., unde se afla și Negrei N., acționând în scop de răzbunare, din motivul relațiilor ostile apărute, a îmbrâncit-o pe ultima, în rezultatul cărui fapt, Negrei N. a căzut jos, fiindu-i cauzate, din imprudență, vătămări corporale sub formă de fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul

acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, iar în baza acestui criteriu se califică ca vătămări medii.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că nu avut careva conflict cu partea vătămată, nici anterior, nici pe 26.11.2017.

Totodată, vinovăția acesteia este dovedită prin probele administrate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, partea vătămată Negrei N. și-a susținut depozițiile date la urmărirea penală și în instanța de fond, potrivit căror, cu inculpata sunt rude îndepărtate și vecine, iar în ultimii doi ani relațiile între ele s-au înrăutățit. Când ieșea din ograda lui Temciuc A., la colțul porții, inculpata a apucat-o cu ambele mâini de spate, de haine și a îmbrâncit-o jos. Aceasta a apucat-o de umăr și a aruncat-o peste umărul ei cu capul în jos, astfel încât s-a lovit în partea dreaptă a capului, la față și la umărul drept. În timp ce striga de durere, inculpata continua să-i aplice lovituri. A fost ridicată de jos de către Temciuc A., care s-a apropiat de poartă.

Suplimentar, în instanța de apel, partea vătămată a declarat că inculpata era împreună cu ea, lângă poartă. Aceasta a dat în ea, a răsturnat-o jos, a lovit-o cu piciorul, apoi a venit soțul ei și a luat-o. A fost lovită o singură dată, în spate și era zgâriată și însângerată. După ce a căzut jos, au urmat imediat lovituri, fiindu-i fracturată mâna. Incidentul a avut loc în prezența martorilor. Anterior au mai avut loc conflicte și a fost lovită la cap.

Martorul Vasilița M., în instanța de apel, a comunicat că a auzit un țipăt, a deschis ușa de la automobil și a văzut că partea vătămată era jos. A doua zi, aceasta i-a spus că inculpata a împins-o și ea a căzut jos. A văzut că Temciuc A. a ajutat partea vătămată să se ridice de jos.

Martorul Malai V., în instanța de apel, a relatat că partea vătămată s-a ridicat de jos, îi numea cu cuvinte urâte pe toți, spunea că o doare mâna. A înțeles că cineva a dat-o jos, dar nu cunoaște cine.

Martorul Temciuc A., în instanța de apel, a indicat că a intrat în casă după vin, iar când a revenit, partea vătămată era jos, la pământ. S-a apropiat, a ridicat-o și partea vătămată a plecat acasă. În jurul orei 23.30, aceasta a venit iar la dânsa, avea dureri la mână, mai jos de umăr și i-a legat-o. Partea vătămată a dormit la ea, iar dimineața a mers acasă. Nu a văzut momentul când partea vătămată a căzut jos, ea doar a ridicat-o și i-a acordat ajutor.

Martorul Cazac V., fiica părții vătămate, în instanța de apel, a susținut declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de fond, conform căror, la 27 noiembrie 2017 a telefonat-o mama ei și i-a spus că și-a rupt o mână și că trebuie condusă la spital. A mers acasă la mama ei, a ajutat-o să se îmbrace și aceasta i-a povestit despre cele întâmplate, și anume că a fost în oșpeție la Temciuc A., unde s-a luat la ceartă cu inculpata și aceasta a împins-o. În timp ce ambele erau în drum, după poartă, inculpata a împins-o și ea a căzut jos, iar apoi Temciuc A. a ajutat-o să se ridice. A condus-o pe mama sa la spital, au fost prelevate analize și s-a constatat că mâna era fracturată și i-a fost pusă în ghips. Partea vătămată a sunat-o a doua zi și i-a spus despre incident, că inculpata i-a aplicat o lovitură, a împins-o, a îmbrâncit-o. Nu s-a plâns că mai are și alte leziuni, doar a spus că o doare mâna.

Conform plângerii din 08.12.2017, Negrei N. a solicitat organelor de poliție să o tragă la răspundere pe Railean V., care i-a fracturat mâna.

Potrivit raportului din 04.12.2017, privind recepționarea informației telefonice despre comiterea faptei ilicite, a fost primită informația că la 26.11.2017, orele 18.00, Railean V. a îmbrâncit-o pe Negrei N.

Conform procesului-verbal de audiere a victimei Negrei N. din 04.11.2017, aceasta a declarat că a fost îmbrâncită de Railean V., de la ce a căzut jos și și-a fracturat mâna dreaptă.

Potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Temciuc A. din 06.12.2017, când Negrei N. și Railean V. se aflau după poartă, a auzit cum prima o numea pe Railean V. cu cuvinte necenzurate, iar aceasta îi spunea „Ce nevoie ai?”. Afară ploua și pământul era umed.

Conform procesului-verbal de audiere a martorului Temciuc A. din 04.01.2018, când Negrei N. și Railean V. se aflau după poartă, a văzut că prima o numea pe Railean V. cu cuvinte necenzurate. Nu a văzut cum Negrei N. a căzut jos, dar a văzut-o pe aceasta deja când era jos și a ridicat-o.

Prin raportul de expertiză judiciară nr. 5252 din 05.12.2017, în rezultatul examinării lui Negrei N., s-a constatat fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămări medii.

Conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate Negrei N. din 19.12.2017, ea a fost îmbrâncită de Railean V., de la ce ea a căzut jos la sol pe partea dreaptă și s-a lovit cu umărul drept. În timp ce se afla jos, Railean V., cu piciorul, i-a aplicat o lovitură în partea stângă a corpului. Celelalte declarații sunt similare celor făcute în ședința de judecată.

Potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Cazac V. din 19.12.2017, din declarațiile mamei sale Negrei N., a aflat că a fost îmbrâncită de Railean V., că a căzut jos și și-a fracturat mâna.

Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 157 din Codul penal, ca vătămarea medie a integrității corporale cauzată din imprudență.

Ori, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, se exprimă în vinovăție sub forma de imprudență, iar tipul imprudenței - neglijența sau încrederea exagerată nu importă la calificarea faptei.

Potrivit art. 18 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Inculpata a acționat cu încredere exagerată, având în vedere că, în preajma gospodăriei lui Temciuc A., unde la poartă, vis-a-vis de starea drumului s-a stabilit că acesta este în pantă, parțial cu noroi și pietriș, inculpata îmbrâncind partea vătămată, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate.

Totodată, declarațiile inculpatei că nu a comis fapta infracțională și nu a îmbrâncit partea vătămată, nu corespund adevărului, fiind mincinoase și se combat prin probele administrate, astfel că sunt date de către aceasta în scopul de a se eschiva de la răspundere penală pentru faptele comise.

Astfel, inculpata a indicat că la 26 noiembrie 2017, Negrei N. și-a fracturat mâna, că nu s-a certat cu aceasta, nu a avut conflicte, nici atunci, nici anterior cu ultima. Însă, martorii Temciuc A., Vasilița M. și Malai V., cât și partea vătămată au afirmat că, înainte ca Negrei N. să-și fractureze mâna, între aceasta și Railean V. a existat un conflict verbal, numindu-se cu cuvinte injurioase, iar Vasilița M. a menționat că *la poarta lui Temciuc A., în timp ce ea aștepta în automobil, se afla Negrei N. și Railean V., a văzut că ele discutau, deoarece își dădeau din mâini, dar dacă acestea se certau nu a auzit, deoarece în automobil cânta muzica. La un moment, a văzut că Negrei N. se afla jos la pământ și Temciuc A. o ridică, iar Raileanu V. se afla în drum la poartă și se îndrepta spre automobil.*

Mai mult, toți martorii audiați și partea vătămată au indicat că între ea și Railean V. au mai existat conflicte anterior, erau în relații ostile, deși acest fapt a fost negat cu vehemență de inculpată.

Deci, prima instanță neîntemeiat a achitat inculpata pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or, prin probele administrate s-a confirmat cu certitudine că conflictul a avut loc la data de 26.11.2017, în jurul orei 18.00, între inculpata Railean V. și partea vătămată Negrei N., iar inculpata, din imprudență, a îmbrâncit-o pe Negrei N., în rezultatul cărui fapt ultima a căzut jos, fiindu-i provocate vătămări corporale medii.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 5252 din 05.12.2017, la Negrei N., s-a constatat fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări medii.

Partea vătămată Negrei N., pe parcursul examinării cauzei, a declarat că la 26.11.2017, în jurul orei 18.00, Railean V. a îmbrâncit-o, în rezultatul cărui fapt a căzut jos și și-a fracturat mâna.

Ori, lipsesc temeiuri de a respinge declarațiile părții vătămate, după cum invocă inculpata, acestea fiind consecutive, coroborează între ele, sunt neschimbate pe tot parcursul urmăririi penale, judecării cauzei în fond și în instanța de apel, coroborează cu alte probe, iar partea vătămată a fost prevenită de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false.

În același timp, este eronată concluzia primei instanțe potrivit căreia, la examinarea cauzei, a ținut seama de faptul că toți martorii au indicat că, atunci când s-a ridicat, Negrei N. nu le-a comunicat despre faptul că ar fi fost îmbrâncită de cineva, dar nici nu a invocat că ar durea-o ceva, aceasta fiind combătută prin declarațiile martorului Malai V. date la faza urmăririi penale și susținute în instanța de apel potrivit cărora *„a auzit conflictul, era în spatele porții și nu a văzut momentul când a căzut Negrei N., Angela a ridicat-o de jos, iar Nina continua mai departe cu cuvinte urâte și spunea că o doare mâna, iar Railean V. spunea să-și dea seama la vorbe, acestea fiind declarațiile cele mai proximale făcute de martor după incident.*

Mai mult, martorul Malai V., în instanța de apel a declarat că „*partea vătămată când s-a ridicat de jos spunea cuvinte urâte la toți. Ea a înțeles că cineva a dat-o jos dar nu a spus cine, a spus că o doare mâna*, aceste declarații fiind în coroborare cu declarațiile martorului Cazac V. care a relatat că *din declarațiile mamei sale Negrei N., a aflat că ultima a fost îmbrâncită de Railean V., de la ce ea a căzut jos și și-a fracturat mâna.*

Totodată, nu este justificată concluzia primei instanțe privind aprecierea critică a declarațiilor martorului Cazac V., având în vedere că aceasta nu a fost martor al incidentului, despre care a aflat a doua zi de la partea vătămată.

Ori, declarațiile martorului Cazac V. sunt consecvente, corespund declarațiilor date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, fiind în coroborare cu celelalte probe administrate, martorul fiind prevenit de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, prin urmare, nefiind constatate temeieri de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Pe lângă aceasta, este plauzibilă afirmația acuzării că prima instanță a studiat superficial raportul de expertiză judiciară nr. 5252 D din 05.12.2017, or, acesta a fost întocmit de expert în baza documentelor medicale prezentate, la circumstanțe fiind indicat că *Negrei N. la 26.11.2017 a fost îmbrâncită de Railean V. în rezultat la ce a căzut jos*, iar expertul a concluzionat leziuni corporale sub formă de: fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămări medii. Concluziile instanței de fond că expertul nu a depistat pe corpul lui Negrei N. semne caracteristice că ar fi fost împinsă nu confirmă declarațiile inculpatei, or fapta a fost comisă la 26.11.2017, toamna când temperatura aerului este coborâtă, iar persoanele sunt îmbrăcate cu haine mai groase, ce atenuează orice atingere a corpului din exterior, mai ales că Negrei N. se afla la poarta lui Temciuc A. unde suprafața solului este în pantă - înclinat (potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2017), fără careva dâmburi și, prin urmare, o simplă atingere sau îmbrâncire ar putea fi dus la dezechilibrarea părții vătămate fără a fi necesară depunerea unei forțe de intensitate mare, care să lase careva urme pe corpul lui Negrei N.

Contradictoriu este faptul că prima instanță menționează că organul de urmărire penală nu s-a expus asupra gradului de ebrietate a părții vătămate și, asumându-și rolul de expert în domeniu, insistă că partea vătămată era în stare de ebrietate avansată, deși la materialele cauzei penale nu există nici un proces al examinării stării de ebrietate și naturii ei întocmit de un medic competent în privința lui Negrei N., limitând-se la declarațiile martorilor și indicând greșit că însuși partea vătămată a recunoscut că era în stare de ebrietate avansată, or, aceasta a recunoscut că era în stare de ebrietate, dar nu avansată și nu doar ea, dar toți prezenți la serbare, inclusiv Railean V., care a confirmat că a servit băuturi alcoolice la Temciuc A..

Deci, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, împrejurările fiind confirmate prin

probele administrate care au combătut declarațiile inculpatei, vinovăția acesteia fiind dovedită pe deplin, în afara oricărui dubiu rezonabil.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală și de influența pedepsei aplicate inculpatei.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că instanța de apel urma să dea o apreciere critică declarațiilor părții vătămate, deoarece ea pe parcursul întregului proces penal și la etapa urmăririi penale a dat declarații diferite.

Totodată, aceste declarații nu se confirmă nici prin raportul de expertiză medico-legală nr. 5252 din 05.12.2017 și contravin declarațiilor martorilor Vasilița M., Malai V., Minciuna A. și Temciuc A. audiați la urmărirea penală și în instanța de judecată.

Mai multe, leziunile corporale descrise de partea vătămată nu se confirmă în totalitate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 5252 din 05.12.2017 potrivit căruia, pe corpul lui Negrei V. a fost depistată doar o singură leziune sub formă de fractura colului chirurgical al humerusului drept, alte leziuni corporale nefiind depistate pe corpul acesteia.

Instanța de apel greșit a conchis că celelalte leziuni corporale nu puteau fi pricinuite din motiv că partea vătămată era îmbrăcat corespunzător anotimpului de iarnă, însă, de fapt, atunci încă era toamnă, iar concret în ce era îmbrăcată aceasta nu a fost stabilit de instanța de apel, făcând doar o concluzie arbitrară. Or, această apreciere a instanței de apel contravine declarațiilor părții vătămate care spune că i s-au pricinuit leziuni la cap, față, care, de fapt, nu erau acoperite și a fost aruncată cu capul în jos.

Pe lângă aceasta, nici unul din martorii audiați și care partea vătămată susține că au văzut circumstanțele căderii sale jos, nu au confirmat că ar fi îmbrâncit-o, indicând că în acel moment era lângă automobilul soțului său, așteptând-o pe Temciuc A. să vină cu ulciorul cu vin la poartă să-i petreacă. Martorii au declarat că la ieșire din ograda lui Temciuc A., partea vătămată Negrei N., fiind în stare avansată de ebrietate alcoolică, căci se clătina în picioare, alunecându-se pe drumul cu pantă umedă, a căzut jos. Iar când a fost ridicată de Temciuc A., care era lângă ea, a oftat, fără să învinovățească pe cineva.

Martorul Temciuc A. a indicat suplimentar că după ce a ajutat-o pe Negrei N. să se ridice, aceasta s-a întors înapoi la ea, aproximativ la ora 24.00, și abia atunci i s-a plâns că are dureri la mâna dreaptă, motiv din care i-a aplicat un bandaj.

Ori, nu este exclus că fractura de la mâna dreaptă a părții vătămate să fi fost pricinuită după plecarea ei de la Temciuc A..

Mai mult, în cazul pricinuirii fracturii descrise în raportul de expertiză medico-legală, în urma căderii părții vătămate la ora 18.00, aceasta ar fi avut să se plângă imediat de dureri în acea parte a corpului și să-i reproșeze în prezența martorilor, dar aceasta nu s-a întâmplat.

Prin urmare, instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și eronat i-a constatat vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

Totodată, instanța de apel, la pronunțarea deciziei de condamnare, bazându-se doar pe presupuneri făcute în temeiul aprecierii neobiective a declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, a încălcat principiul prezumției nevinovăției prevăzut la art. 8 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens

Sub acest aspect se reține că recursul inculpatei este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept concrete și esența circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei săvârșite în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*),

se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Negrei N., ale martorilor Vasilița M., Malai V., Temciuc A. și Cazac V.; plângerea din 08.12.2017, prin care Negrei N. a solicitat organelor de poliție să o tragă la răspundere pe Railean V. care i-a fracturat mâna; raportul din 04.12.2017 privind recepționarea informației telefonice despre comiterea faptei ilicite, prin care a fost primită informația că la 26.11.2017, orele 18.00, Railean V. a îmbrâncit-o pe Negrei N.; procesul-verbal de audiere a victimei Negrei N. din 04.11.2017, conform căruia aceasta a declarat că a fost îmbrâncită de Railean V., de la ce ea a căzut jos și și-a fracturat mâna dreaptă; procesul-verbal de audiere a martorului Temciuc A. din 06.12.2017, potrivit căruia, atunci când Negrei N. și Railean V. se aflau după poartă, a auzit cum prima o numea pe Railean V. cu cuvinte necenzurate, iar aceasta îi spunea „Ce nevoie ai?”; raportul de expertiză judiciară nr. 5252 din 05.12.2017, prin care la Negrei N. s-a constatat fractura colului chirurgical al humerusului drept, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări medii; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Negrei N. din 19.12.2017, conform căruia a fost îmbrâncită de Railean V., de la ce ea a căzut jos la sol, pe partea dreaptă și s-a lovit cu umărul drept; procesul-verbal de audiere a martorului Cazac V. din 19.12.2017, potrivit căruia din declarațiile mamei sale Negrei N., a aflat că fost îmbrâncită de Railean V., că a căzut jos și și-a fracturat mâna; procesul-verbal de audiere a martorului Temciuc A. din 04.01.2018, conform căruia, atunci când Negrei N. și Railean V. se aflau după poartă, a văzut că prima o numea pe Railean V. cu cuvinte necenzurate, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale cauzată din imprudență, faptelor săvârșite fiindu-le dată, astfel, o încadrare juridică corectă (pct. 4. din decizie).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acesteia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane (pct. 4. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpata Railean Valentina XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2019, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas